

— Det ærede Medlem var meget stærkt imod at begunstige det vestindiske Sukker ved Indførsel her og talte om vidtrækkende Følger deraf. Jeg har ikke kunnet faae Die for disse store Vanffeligheder, som det vilde frembringe for os, og jeg tvivler om, at det ved en nøiere Undersøgelse vil vise sig, at det ærede Medlems Formening i saa Henseende var rigtig. Og naar det ærede Medlem sluttede med at sige, at det var besynderligt, at jeg vilde foreslaa en saadan Medgang i Toldindtægterne, som vilde følge af disse 8 pCt. Nedsættelse for St. Croix Sukker, da jeg ved en almindelig Toldrevision stillede mig paa det Standpunkt: ikke en Dros Medgang, har det ærede Medlem ladet sig henrive af sin Sver for at angribe mig; thi noget Saa-dant har jeg ikke sagt; jeg har kun sagt: Ikke nogen væsentlig Medgang i Statens Indtægter. — Jeg skal til det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) bemærke, at det ærede Medlem jo vistnok dog maa have set, at Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, til Dels gaar i den Retning, som han vilde anse for at være den rette, idet Lovforslaget i sin § 2 bestemmer, at naar den Ordning, som vi vilde anse for at være definitiv, havde fundet Sted, skulde fremtidig Underbalance paa Budgettet absolut medføre, at der bliver forelagt for Rigsdagen her Forslag til, hvorledes Underbalancen skulde dækkes. Det er jo altsaa netop i den Retning, om ikke saa vidtgaaende, som det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds anførte. Jeg har ikke troet, at Tiden var kommen, eller at der var tilstrækkelig Anledning for mig til at foreslaa, at Kolonialloven af 27de November 1863 enten fuldstændig ophævedes eller suspenderedes, hvoraf jo Følgen vilde være den, at Kolonialraadets bestemmende Myndighed gik over til Rigsdagen. Et Skridt i den Retning er der gjort under Sagens Behandling; vilde man gjøre Skridtet helt ud og altsaa vende tilbage til Tilstanden før 1863, hvor de koloniale Raad jo kun i det Væsentlige var raadgivende, vilde man jo ogsaa skaffe sig her ved Siden af denne forøgede Myndighed over vestindiske Anliggender et ikke ubetydeligt Arbejde og Vanffeligheder ved herfra at tage Bestemmelse, Vanffeligheder, som, hvis jeg har opfattet Forholdene ret, vare meget væsentlig bestemmende for, at man i 1863 skubbede Myndigheden fra sig herhjemme og over paa Kolonierne. Men en Følge af, at man overtog Styrelsen herhjemme, at Rigsdagen altsaa traadte i Kolonialraadets Sted, vilde jo selvfølgelig ogsaa være, at Statskassen kommer til at træde i Kolonialkassens Sted, at altsaa Udgifterne

og Indtægternes Størrelse kommer væsentlig til at angaa den danske Statskasse. Jeg har ganske vist ikke nogen Grund til at anbefale, at man bliver staaende ved Kolonialloven af 27de November 1863 uforandret, men jeg har ligesaa lidt tilstrækkelig Grund til at foreslaa og anbefale, at man ganske slaar en Streg over den Ordning, der blev truffet den Gang. Jeg tror, at det Vigtigste vilde være at saa fjerntliggende Landsdele som de vestindiske Kolonier oggaa faae et større Maal af Selvfure, end den almindelig kommunale Raadighed strækker sig herhjemme. Det tror jeg ganske vist, men jeg kan paa den anden Side ikke Andet end erkjende Berettigelsen af, at, i samme Forhold som den danske Statskasse maa træde umiddelbart støttende og hjælpende til, i samme Forhold blive Kravene paa direkte Indflydelse paa Anliggenderne fra den danske Lovgivningsmagts Side berettigede. Det skulde glæde mig, om denne Henviisning til Bestemmelserne i § 2 kunde forjone det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds med Hovedtanken i Loven, og Hovedtanken i Loven er ved en Revision af Bestemmelserne i Loven af 27de November 1863 at bringe et Grundlag tilveie, som kan bære Udviklingen, om ikke for evig, saa dog for en overfluelig Fremtid.

Tauber: Jeg tør maasse, før jeg svarer den høitærede Minister, forudsikke en Bemærkning til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen). Han vilde gjøre gjældende, at det skulde være en Tilbeseættelse, maasse endoggaa en Krænkelte af Landsstinget, at vi her forkaste en saadan Lov eller Par Love, som Landsstinget i Overensstemmelse med Regjeringen havde vedtaget, og Landsstinget sat sit Stempel paa. Det var dobbelt betænkeligt i et Dieblil som det nuværende, hvor det gjaldt om at komme godt ud af det med Landsstinget. Jeg vil ikke gaa saa vidt at antage, at det var det ærede Medlems Mening med denne Bemærkning at rette en indirekte Opfordring til Landsstinget om tage Paastud af den Behandling, som disse Love undergaa, til at stille sig uwillig overfor Folkethinget i Fællesudvalget. Jeg kan navnlig ikke antage, at det ærede Medlem vilde gjøre det, efter som han vistnok maa være meget godt inde i, hvad Landsstinget har i Sinde i saa Henseende, og vistnok ogsaa veed, hvorvidt dets Tilbøielighed til Eftergivenhed gaar. Jeg skal blot i Almindelighed sige, at der er her slet ikke Tale om noget Forhold til Landsstinget. Det er et gammelt Mellemværende mellem Folkethinget og den høitærede Finanzminister, og den Behandling, vi komme til at under-